

Дуги низ година присутно је снажно залагање Немачке за стварањем још једне албанске државе на Балкану. Сетимо се само упорног инсистирања Ангеле Меркел код Бориса Тадића да се Србија што брже и јасније удаљава од своје јужне покрајине. Садашњи председник Србије, који је јавно признао да му клецају слабачка колена када се са њом нађе, здушно прихвата њене савете и потписује издајнички Бриселски споразум којим се гасе институције српске државе на Косову и Метохији.

Ово сепаратистичко понашање Немачке сигурно није због љубави према Албанцима него из сасвим других разлога. Ти други мотиви су пре свега материјално богатство Косова и Метохије. Одвајањем Косова и Метохије од Србије Немачка би много лакше добила концесије на богатства јужне српске покрајине и много би пре њене компаније постале титулар српске имовине.

А то богатство је огромно. На Косову и Метохији постоје три угљена басена а то су косовски, дренички и метохијски. Данас се експлоатише само један, а то је косовски. Ова друга два су чак много богатија. Лигнит се налази тик на метар испод земље па је његова експлоатација јако исплатива. Примера ради, да би се дошло до угља у колубарском басену, мора да се иде у дубину и до сто метара. Немачке компаније су већ најавиле да ће косовском басену да граде нову термоелектрану од 1000 мегавати. Већ су обавили преговоре са сепаратистима у Приштини. Претпоставити је да Александра Вучића за дозволу нису питали.

На Косову и Метохији постоје и друга рудна богатства. Рудници олова и цинка су следећи: Жута Прла, Бело Брдо, Црнац, Трепча, Ајвалија, Кишница, Ново Брдо. У свим тим рудницима уз олово и цинк у мањим количинама експлоатишу се злато и сребро. Највећи рудник никла у Европи је у Глоговцу, а олова и цинка у Трепчи. То смо сви научили у основној школи из предмета познавање природе и друштва. Сви осим нашег председника. Највероватније да је он ту лекцију прескочио.

